

Buletin legislativ

Noiembrie 2007

Procedură civilă	1
Energie	2
Protecția mediului	2
Executare silită	3
Asigurări	4
Dreptul muncii	5
Achiziții publice și concesiuni	6
Regimul juridic al imobilelor	7
Transporturi navale	8

Noiembrie 2007

Buletin legislativ

Procedură civilă

Decizie	Decizia nr. XXXVIII/07.05.2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție Secțiile Unite
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764/12.11.2007
Legături cu acte normative	Codul de procedură civilă
Conținut decizie	<p>Soluția pronunțată în cadrul recursului în interesul legii pune capăt unei controverse privind obligativitatea investiției cu formulă executorie a hotărârilor pronunțate în materie comercială în primă instanță.</p> <p>Secțiunile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție au stabilit că un creditor poate apela direct la executorul judecătoresc pentru a demara procedura execuțională, fără a fi necesară investiția cu formulă executorie.</p> <p>Investiția cu formulă executorie presupune aplicarea unei ștampile având un conținut specific, și se realizează ca urmare a soluționării în mod favorabil a unei cereri adresate instanței competente.</p> <p>Ca efect al Deciziei nr. XXXVIII/07.05.2007, punerea în executare a unei hotărâri pronunțate în condițiile arătate este simplificată.</p>

Autor

ioana.gelepu@tuca.ro

Energie

Denumirea actului normativ	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 122/2007 pentru modificarea și completarea Legii gazelor nr. 351/2004 („O.U.G. nr. 122/2007”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 756/07.11.2007
Intrare în vigoare	7 noiembrie 2007
Legături cu alte acte normative	Legea gazelor nr. 351/2004 cu modificările și completările ulterioare („Legea nr. 351/2004”)
Dispoziții principale	Prin adoptarea O.U.G. nr. 122/2007 s-a urmărit, în primul rând, realizarea unei protecții adecvate a consumatorilor de gaze naturale împotriva discriminării prin preț. Astfel, potrivit prevederilor O.U.G. nr. 122/2007, toți consumatorii trebuie să fie alimentați cu gaze naturale în aceeași structură producție internă/import a

surselor de gaze până la momentul convergenței prețului gazelor naturale din producția internă cu cel al gazelor naturale din import. În acest sens, este de menționat că sub imperiul vechii reglementări sistemul sus menționat de furnizare a gazelor către consumatori era prevăzut să funcționeze numai până la liberalizarea totală a pieței interne de gaze naturale.

De asemenea, în vederea disciplinării pieței gazelor naturale, O.U.G. nr. 122/2007 aduce unele modificări și în ceea ce privește regimul sancționator reglementat de Legea nr. 351/2004, fie prin lărgirea cadrului de sancționare a faptelor interzise de actul normativ sus menționat, fie prin înăsprirea sancțiunilor prevăzute în eventualitatea comiterii unor asemenea fapte. În acest sens, a fost mărit considerabil cuantumul amenzilor prevăzute în cazul contravențiilor săvârșite de către persoanele juridice (care variază de la un minim de 1.500 lei până la un maxim de 100.000 lei).

Mai mult, potrivit noilor reglementări introduse prin O.U.G. nr. 122/2007, în cazul săvârșirii anumitor contravenții în mod repetat, autoritatea de reglementare poate aplica o amendă de 5% din cifra de afaceri a persoanei contraveniente realizată în anul financiar anterior sancționării faptei.

Autor

ciprian.timofte@tuca.ro

Protecția mediului

1 Modificarea dispozițiilor legale privind Fondul pentru mediu

Denumirea actului normativ	Lege nr. 292/2007 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu („Lege nr. 292/2007”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758/08.11.2007
Intrare în vigoare	11 noiembrie 2007
Legături cu alte acte normative	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 („O.U.G. nr. 196/2005”)
Dispoziții principale	Prin modificările aduse, este eliminată obligația operatorilor economici de a plăti taxe pentru poluanți în atmosferă proveniți de la surse mobile.

2 Noua procedură de emiteră a autorizației de mediu

Denumirea actului normativ	Ordinul Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile nr. 1798/2007 pentru aprobarea Procedurii de emiteră a autorizației de mediu („Ordin nr. 1798/2007”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808/27.11.2007

Intrare în vigoare	27 noiembrie 2007
Legături cu alte acte normative	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului
Dispoziții principale	<p>Ordinul instituie o nouă procedură pentru obținerea autorizației de mediu, procedură care diferă sub anumite aspecte față de vechea procedură aprobată prin Ordinul nr. 876/2004.</p> <p>Cu privire la competența de emitere a autorizației de mediu, noua procedură reglementează în mod expres cazul în care activitățile supuse autorizării sunt desfășurate pe teritoriul mai multor regiuni; în această situație, autorizația de mediu se eliberează de către Agenția Națională pentru Protecția Mediului.</p> <p>De asemenea, a fost suplimentată documentația care trebuie depusă în vederea obținerii autorizației de mediu pentru autorizarea activității grădinilor zoologice, acvariilor publice și centrelor de reabilitare și/sau îngrijire.</p> <p>În plus față de cazurile prevăzute anterior de vechea procedură, noua procedură prevede că emiterea unei autorizații de mediu revizuite nu este posibilă în cazul în care nu au fost respectate prevederile din programul de conformare anexă la autorizația de mediu emisă anterior; de asemenea, autorizația de mediu revizuită nu se va emite nici dacă nu au fost respectate condițiile impuse în procedura de evaluare a impactului asupra mediului.</p> <p>Noua procedură nu mai prevede posibilitatea decalării termenelor în situația în care nerespectarea acestora a avut la bază motive obiective, iar titularul activității solicită decalarea înainte de expirarea termenelor respective.</p> <p>Au fost de asemenea aduse modificări listei cuprinzând activitățile supuse procedurii de emitere a autorizației de mediu.</p>
Acte normative abrogate	Ordinul Ministrului Mediului și Gospodăririi apelor nr. 876/2004 pentru aprobarea Procedurii de autorizare a activităților cu impact semnificativ asupra mediului

Autor

bogdan.halcu@tuca.ro

Executare silită

Decizie	Decizia nr. XV/05.02.2007 a Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție
Legături cu acte normative	Decizia nr. XV/05.02.2007 a Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție
Publicație	Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 764/12.11.2007
Conținut decizie	Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat cu privire la interpretarea și

aplicarea art. 400 și 402 din Codul de procedură civilă, statuând cu privire la competența materială de soluționare în primă instanță a contestației la executare:

- competența soluționării contestației la executare propriu – zise (contestația împotriva actelor de executare ori împotriva executării silite înseși) revine judecătoriei;
- competența soluționării contestației la titlu revine după caz:
 - judecătoriei, în cazul contestației care vizează lămurirea înțeleșului, întinderii sau aplicării titlului executoriu ce nu emană de la un organ de jurisdicție;
 - instanței sau organului jurisdicțional care a pronunțat hotărârea ce se execută, în cazul contestației care vizează lămurirea înțeleșului, întinderii sau aplicării titlului executoriu reprezentat de o hotărâre judecătorească sau un alt titlu emis de un organ jurisdicțional. Dacă titlul este reprezentat de o hotărâre judecătorească în materie comercială, competența soluționării contestației la titlu revine tot instanței comerciale.

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție este obligatorie pentru instanțe de la data publicării în Monitorul Oficial (12 noiembrie 2007).

Autor

ionut.serban@tuca.ro

Asigurări

Denumirea actului normativ

Legea nr. 304/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România („**Legea nr. 304/2007**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784/ 19.11.2007

Intrare în vigoare

22 noiembrie 2007

Dispoziții principale

Legea nr. 112/2007 aduce o serie de modificări Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, în special în ceea ce privește asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de vehicule.

Principalele modificări aduse sunt următoarele:

- este înlocuit termenul „autovehicul” cu termenul „vehicul”, inserându-se și definiția acestui nou termen;

- este introdusă definiția termenului „vignetă”;
- este introdusă procedura constatării amiabile de accident, stabilindu-se că, pentru evenimentele în care au fost implicate două vehicule, din care au rezultat numai pagube materiale, avizarea societăților din domeniul asigurărilor se poate face și în baza unui formular tipizat, eliberat de societățile din domeniul asigurărilor, în care conducătorii vehiculelor respective consemnează circumstanțele producerii evenimentului, datele personale de identificare a vehiculelor implicate, precum și a propriilor asigurători;
- despăgubirea se stabilește și se efectuează în baza asigurării valabile la data producerii accidentului, fără a mai fi necesar acordul asiguratului din cauza căruia s-a produs paguba;
- proprietarii vehiculelor asigurate pentru cazurile de răspundere civilă ca urmare a pagubelor produse prin accidente de vehicule au obligativitatea aplicării vignetei pe parbrizul vehiculului sau în alt loc vizibil din exterior.

Autor

daniel.ivascanu@tuca.ro

Dreptul muncii

Decizie

Decizia nr. XL/07.05.2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție Secțiunile Unite

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763/12.11.2007

Legături cu acte normative

Codul Muncii

Conținut decizie

Recursul în interesul legii soluționat prin Decizia nr. XL/07.05.2007 a fost promovat în contextul unei practici neunitare privind aplicarea art. 269 alin. (1) din Codul Muncii.

Dispoziția legală prevede obligația angajatorului de a îl despăgubi pe salariat, în temeiul răspunderii contractuale, în situația în care acesta din urmă a suferit un prejudiciu material sau moral în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, sau în legătură cu serviciul.

Unele instanțe au considerat că acordarea de daune morale se poate realiza doar dacă în contractul colectiv sau individual de muncă au fost incluse clauze exprese în acest sens.

Alte instanțe au apreciat că daunele morale pot fi acordate indiferent de prevederile contractului individual/colectiv de muncă, pe motiv că răspunderea

delictuală reglementată de Codul Civil (temei al acordării daunelor morale) completează prevederile speciale din Codul Muncii.

Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție au stabilit că primele instanțe au procedat în mod corect. Motivarea constă în faptul că răspunderea angajatorului reglementată de Codul Muncii este una contractuală. În continuare, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că acordarea de daune morale constituie, în lipsa unor prevederi în contractul colectiv/individual de muncă, rezultatul angajării răspunderii delictuale, precum și că cele două forme ale răspunderii nu pot fi cumulate.

O atare soluție pune capăt cererilor formulate de angajați/foști angajați, prin care se solicitau daune morale într-un quantum stabilit în lipsa oricărui criteriu obiectiv, pentru a exercita astfel presiuni asupra angajatorului, în vederea soluționării amiabile a cauzei.

Autor

ioana.gelepu@tuca.ro

Achiziții publice și concesiuni

Denumirea actului normativ

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129/2007 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2006 privind funcția de verificare a aspectelor procedurale aferente procesului de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii („O.U.G. nr. 129/2007”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776/15.11.2007

Intrare în vigoare

15 noiembrie 2007

Legături cu alte acte normative

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2006 privind funcția de verificare a aspectelor procedurale aferente procesului de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare („O.U.G. nr. 34/2006”)

Dispoziții principale

O.U.G. nr. 129/2007 a fost adoptată din necesitatea corelării diverselor acte normative edictate în materia achizițiilor publice. În baza recentelor modificări ale O.U.G. nr. 34/2006, actul normativ de bază care reglementează acest domeniu, au

fost majorate pragurile valorice care determină aplicabilitatea diverselor proceduri de achiziție publică.

Corespunzător acestor modificări de plafon, prin O.U.G. nr. 129/2007 au fost stabilite valorile procedurilor de atribuire de contracte de achiziții publice care fac obiectul verificării aspectelor procedurale. Astfel, Ministerul Economiei și Finanțelor va avea competența de a verifica din punct de vedere procedural procesul de atribuire a următoarelor contracte:

- contractele de lucrări și contractele de concesiune de lucrări publice cu valoare estimată, fără TVA, mai mare sau egală cu echivalentul în lei a 500.000 euro. Anterior modificării, plafonul era de 250.000 euro;
- contractele de servicii și contractele de concesiune de servicii cu valoare estimată, fără TVA, mai mare sau egală cu echivalentul în lei a 75.000 euro. Anterior modificării, plafonul era de 40.000 euro;
- contractele de furnizare cu valoare estimată, fără TVA, mai mare sau egală cu echivalentul în lei a 75.000 euro. Anterior modificării, plafonul era de 40.000 euro;
- acordurile-cadru încheiate în vederea atribuirii contractelor amintite mai sus.

Autor

horia.ispas@tuca.ro

Regimul juridic al imobilelor

Decizie

Decizia nr. XX/19.03.2007 a Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764/12.11.2007

Legături cu acte normative

Legea nr. 10/2001, republicată, privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989

Conținut decizie

Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție au statuat că instanțele judecătorești sunt competente să dispună restituirea imobilelor în cazul în care unitatea deținătoare sau entitatea investită cu soluționarea notificării nu răspunde persoanei îndreptățite în termenul legal de 60 de zile. De asemenea, instanțele judecătorești sunt competente să dispună, în mod direct, restituirea imobilelor în cazul în care s-a emis decizie/dispoziție de respingere a cererii de restituire în natură.

Intervenția instanței supreme este motivată de practica neunitară în interpretarea și aplicarea art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001. Astfel, unele instanțe au cenzurat

lipsa unui răspuns al unității deținătoare/entității investite cu soluționarea notificării ori au anulat dispoziția/decizia prin care se refuză restituirea. Pe cale de consecință, atunci când au constatat că solicitarea reclamantului este întemeiată, au dispus obligarea părților (unitatea deținătoare/entitatea investită cu soluționarea notificării) la emiterea unei decizi/dispoziții în sensul restituirii în natură.

Alte instanțe au respins ca inadmisibile sau prematur introduse cererile de restituire, în cazul în care unitatea deținătoare nu s-a pronunțat asupra notificării în termenul de 60 de zile.

În fine, există și o jurisprudență în sensul că instanțele judecătorești pot dispune în mod direct restituirea în natură atât în cazul în care constată neegalitatea sau netemeinicia deciziei/dispoziției prin care se refuză restituirea, cât și în cazul în care unitatea deținătoare/entitatea investită cu soluționarea notificării nu răspunde în termenul legal. Instanța supremă a apreciat că aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție este obligatorie pentru instanțe de la data publicării în Monitorul Oficial (12 noiembrie 2007).

Autor

ionut.serban@tuca.ro

Transporturi navale

Denumirea actului normativ

Legea nr. 290/2007 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 42/1997 privind transportul naval („Legea 290/2007”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 780/16.11.2007

Intrare în vigoare

16 noiembrie 2007

Legături cu alte acte normative

Acte Internaționale:

- Convenția internațională pentru securitatea containerelor, încheiată la Geneva la 2 decembrie 1972;
- Convenția internațională asupra măsurării tonajului navelor, încheiată la Londra la 23 iunie 1969;

Acte Interne:

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2006;

- Ordonanța Guvernului nr. 42/1997;
- Regulamentul de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 42/1997 privind transportul naval, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 245/2003;
- Hotărârea Guvernului nr. 1.133/2002 privind organizarea și funcționarea Autorității Navale Române;
- Hotărârea Guvernului nr. 367/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor.

Legături cu legislația
comunitară

Regulamentul (CEE) nr. 3.577/92 al Consiliului din 7 decembrie 1992 de aplicare a principiului liberei circulații a serviciilor la transporturile maritime în interiorul statelor membre (cabotaj maritim)

Dispoziții principale

Legea 290/2007 aduce în principal următoarele modificări și detalieri suplimentare față de regimul existent anterior (stabilit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2006 și Ordonanța Guvernului nr. 42/1997):

- navele nou-construite în România, care urmează să fie înmatriculate în alt stat, vor putea naviga pe baza documentelor de înmatriculare sau pe baza unui permis provizoriu de arborare a pavilionului, emis de autoritățile competente ale statului respectiv.
- navele închiriate ce arborează pavilionul român vor pierde dreptul de arborare a acestuia la încetarea contractului de închiriere de tip bare-boat sau leasing ori la solicitarea în scris a proprietarului sau a operatorului cu avizul proprietarului, după caz.
- pentru navigația în zone de război, echipajul navei va avea dreptul de a cere repatrierea și dreptul de a cere o compensație suplimentară drepturilor existente, stabilită prin contractul colectiv de muncă negociat cu angajatorul său la nivel de ramură.
- reprezentanții Autorității Navale Române și ai căpităniilor de port, împuterniciți de către directorul general al Autorității Navale Române, vor avea dreptul de inspecție și control, la orice oră din zi sau din noapte, la bordul navelor aflate în apele naționale navigabile sau în porturile românești, indiferent de pavilionul pe care îl arborează.
- în cazul în care nava aflată în pericol se află în apele naționale navigabile, iar comandantul/conducătorul de navă, proprietarul sau operatorul acesteia întârzie nejustificat încheierea unei înțelegeri pentru asistență ori salvare, căpitănia de port în a cărei jurisdicție se

află nava în pericol va avea dreptul de a ordona instituțiilor ori operatorilor economici specializați sau altor nave disponibile executarea intervenției pentru salvare.

Activitățile de perfecționare obligatorii în domeniu se vor desfășura prin Centrul Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturile Navale (CERONAV), instituție publică aflată în subordinea Ministerului Transporturilor. Activitățile de educare privind pregătirea profesională și perfecționarea personalului navigant se vor putea desfășura și prin furnizori de educație acreditați în condițiile legii.

Acte normative abrogate

Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 (cu modificările finale aprobate prin Legea 290/2007) a abrogat:

- art. 3 din Decretul nr. 92/1995 pentru ratificarea Convenției internaționale pentru securitatea containerelor, încheiată la Geneva la 2 decembrie 1972;
- art. 3 din Decretul nr. 23/1976 pentru aderarea Republicii Socialiste România la Convenția internațională asupra măsurării tonajului navelor, încheiată la Londra la 23 iunie 1969;
- art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 95/1998 privind înființarea unor instituții publice în subordinea Ministerului Transporturilor;
- Decretul nr. 443/1972 privind navigația civilă, cu excepția capitolului VI - "Infrațiuni";
- H.C.M. nr. 40/1973 pentru aprobarea Regulamentului cuprinzând norme cu privire la navigația civilă;
- orice alte dispoziții contrare.

Autor

radu.ticleanu@tuca.ro

Detalii contact:

Piața Victoriei
Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, aripa de vest, et. 8
Sector 1
București 011141
România

 (40-21) 204 88 90

 (40-21) 204 88 99

 office@tuca.ro

 www.tuca.ro

Disclaimer

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte.

Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, persoanele de contact sunt:

Florentin Țuca, Avocat asociat coordonator (florentin.tuca@tuca.ro)

Cornel Popa, Avocat asociat (cornel.popa@tuca.ro)

Cristina Metea, Avocat colaborator senior (cristina.metea@tuca.ro)